

טפ-

טפה.

זיק מחשבה.

הבזק של תובנה.

והנה עוד אחד מזנק ובא,

רעם חזק אז נותן את האות:

אגרות נפתחות וזרזיף של שורות

משתפד וזורם מהראש אל היד, מהיד אל הדף,

וכבר משתולל מטור של בלילי הברות, מבול של מלים.

פרץ של מלל איננו עוצר, קוצף ושוצף ומציף, שטפון של ממש,

עד שרוח קלה מתחילה לנשב, למחות את שולי השלולית

העולה על גדותיה, להחזיר קצת שלה אל הנפש

להשקיט, להרגיע שביבי סערה מחשבתית,

להשיב למקומו הגיון שקול ושקוף,

להסדיר נשימת משמעות,

עד ששמש תופיע,

וקשת,

ושיר.